

Seyss-Inquart staan, evenals de *Beaufragte* bij de Nederlandse Bank, Wohthat. Seyss-Inquart zou voorts nog andere *Beaufragten* kunnen benoemen; die zouden er om te beginnen in alle provinciale hoofdsteden komen (Amsterdam en Rotterdam werden spoedig toegevoegd). Naast de bureaus van de vier *Generalkommissare* kwam er ook nog een eigen bureau van de *Reichskommissar* met een *Präsidialabteilung* die een wakend oog zou laten gaan over het bedrijf van het *Reichskommissariat* als zodanig en zich o.m. met alle personeelsaangelegenheden zou gaan bezig houden. Hoofd daarvan werd de ongemakkelijke, administratief goed onderlegde dr. H. Piesbergen die sinds april '39 in Praag ervaring had opgedaan bij een Duits bezettingsbestuur; hij ontving zomer '40 zoveel sollicitaties van Nederlanders, 'dass es völlig unmöglich war, die einzelnen Gesuche zu beantworten.'¹

Eerste en Tweede Kamer werden door Seyss-Inquart uitgeschakeld. Eind juni bepaalde hij dat hun werkzaamheden 'tot nader order' zouden blijven rusten; van de Raad van State handhaafde hij, zoals Winkelman en de secretarissen-generaal al vóór hem gedaan hadden, uitsluitend de afdeling voor geschillen van bestuur.² Hij was toen ook al tot de conclusie gekomen dat de bepaling dat hij tevoren alle rechtsvoorschriften van de secretarissen-generaal moest zien, veel te omslachtig was: deze kregen het recht, binnen hun ressort zelfstandig op te treden en dus ook besluiten met kracht van wet uit te vaardigen³ en in december hief de *Reichskommissar* het toezicht op de rechtsvoorschriften van de lagere bestuursorganen (provincies, gemeenten, waterschappen, veenschappen en veenpolders) geheel op⁴; het was hem duidelijk geworden dat die zonder politieke betekenis waren.

Ten gunste van de secretarissen-generaal had Seyss-Inquart inmiddels ook zijn benoemings- c.q. ontslagrecht beperkt: ook dat gaf hem teveel werk. Hij bepaalde in augustus dat hij formeel alleen zou zorgen voor benoeming of ontslag van de secretarissen-generaal, de vice-president en leden van de Raad van State, de zittende en de staande magistraturen van de Hoge Raad en van de vijf gerechtshoven, de inspecteurs van rijksveldwacht en marechaussee, de hoofdcommissarissen van politie, de commissarissen van provincies, de burgemeesters der provinciale hoofdsteden en van gemeenten met meer dan vijftigduizend inwoners, de president van de Nederlandse Bank, de president-directeur van de Nederlandse Spoorwegen, de inspecteur-generaal van het loodswezen, de directeuren van de Artillerie-Inrichtingen en van de Rijkswerf en de commandant van een nieuwe instelling: de Neder-

¹ L. de Jong en A. E. Cohen: Verslag gesprek met H. Piesbergen, p. 3. ² VO 22/40 (*Verordeningsblad*, 1940, p. 54-55). ³ VO 23/40, a.v., p. 55-56. ⁴ VO 229/40, a.v., p. 698-99.